

עת"א 34080/06/15 - נג'יב נג'אר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34080-06-15 נג'אר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר נג'יב נג'אר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר לשלבו בחזרה בסבב חופשות, לאחר שבעבר יצא לעשרות חופשות. האסיר טוען כי חופשותיו הופסקו משנת 2013, לאחר שאחיו (ועוד שניים מחבריו) נרצחו. העותר הגיש עתירות קודמות שכולן נדחו בשל מידע מודיעיני שלילי. העותר מפנה להחלטת כב' השופט יונתן אברהם בעתירה קודמת שאמנם דחה את עתירתו, אך ציין בשולי ההחלטה כי ככל שיחלוף הזמן והמידע המודיעיני לא יקבל חיזוקים נוספים, על הגורם המנהלי להפחית ממשקלו ולנסות לאזן בין צורך העותר בחופשה לבין האינטרס של העותר והציבור.

העותר הינו אסיר פלילי, שפוט ל- 20 שנות מאסר, בגין עבירות של בעילת קטינה מתחת לגיל 16, קשר לפשע, חטיפה לשם חבלה או עבירת מין, חטיפה לשם רצח או סחיטה, התעללות פיזית או נפשית בקטין, רצח. מרצה את עונשו מאז שנת 1998, תאריך שחרור - 23/6/18. מסווג בקטגוריה ב/1.

כתב התשובה :

המשיבה טוענת כי הפסקת החופשות הינה בשל עמדת גורמי המודיעין של שב"ס ושל משטרת ישראל שהביא גם לשינוי הסיווג מ- ב - ל - ב/1. מהמידעים עולה כי במידה ויצא לחופשה נשקפת מסוכנות גם כלפי האסיר וגם כלפי חייהם של אזרחים.

מאז ההחלטה האחרונה בעתירה שהגיש (15/7/14) התקבל בעניינו חמ"ן שלילי הכולל התנהגות שלילית בתוך כותלי הכלא, סכסוכים מחוץ לכלא וכוונות פגיעה הדדיות.

דין :

השיקולים לאישור חופשה על ידי הגורם המוסמך מנויים בסעיף ג' לפרק א' ל"פקודת החופשות", ובכללם, סוג העבירה, טיבה ונסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה, תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מהאסיר במהלך החופשה.

מאחר והעותר שולב כבר בעבר בסבב חופשות, פוחת המשקל שיש לתת כיום לסוג העבירה, טיבה ונסיבותיה. למרות זאת, לא ניתן להתעלם מכך לחלוטין.

כתב האישום מתאר מעשה התנהגות מזעזע. העותר, יחד עם אחרים, קשרו קשר לאנוס ולרצוח קטינה שאך מלאו לה 5 שנים. הם גררו אותה בניגוד לרצונה למקלט בבניין בו התגוררה, שם, כשהיא בוכיה, הפשיטו אותה, חסמו את פיה לבל תצעק, היכו אותה ולחצו על צווארה. לאחר מכן השכיבוה על גבה, על רצפת הבטון של המקלט, אנסו אותה וביצעו בה מעשה סדום. ואם לא די בכך, כרכו חוט טלויזיה סביב צווארה ותלו אותה על צינור מים בשירותים שבמקלט מתוך כוונה לגרום למותה. הנאשמים יצאו מהמקלט וחזרו כעבור זמן, הורידו את המנוחה מחבל התליה, אחרי שכבר לא נשמה, ארזו את גופתה בשק שהכינו לשם כך וקשרו את השק בחוט מתוך כוונה לחזור למקלט בלילה כדי לקחת את הגופה ולשרוף אותה, אלא שגופתה התגלתה, בטרם ביצעו את תכניתם.

בגזר הדין ציין בית המשפט כי מעשי הנאשמים לא זו בלבד שהם מצביעים על רוע לב ואכזריות, אלא שעולה מהם גם חוסר רגש כלשהו לקדושת החיים ולערכים בסיסיים של מוסר וכבוד. לאור חומרת העבירות והאכזריות שבה בוצעו בילדה תמימה ורכה כל כך, ראויים מבצעי העבירות כי יוטל עליהם מאסר עולם, וכן עונשי מאסר חמורים מצטברים, אלא שהנאשמים ובהם העותר היו קטינים. העותר מתחת לגיל 14.

ומכאן לשיקולים האחרים שיש לשקול:

עיינתי בשלוש החלטות שניתנו ב - 3 עתירות קודמות שהגיש העותר. בהחלטות מציין בית המשפט כי קיימים מידעים מהימנים וצולבים משני מקורות שונים המלמדים על התנהגות שלילית. בהחלטה בעתירה האחרונה מיום 15/7/14 מציין השופט אברהם כי עיין במידע עדכני שיש לו זיקה לחומר הקודם ושוכנע כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיבים.

עיינתי בעמדת משטרת ישראל וכן במידעים, הכוללים 4 מידעים חדשים משנת 2015 מהם עולה מסוכנות ממשית שלא ניתן לאיינה, גם לא בתנאים מגבילים, כל זאת על רקע רמת האכזריות שאליה מסוגל להגיע העותר כפי שפורט בגזר הדין.

החלטת המשיבים, בנסיבות אלה, מבוססת היטב ולא נפל בה כל פגם.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.